(186) "काश्रृ दीप्तौ" (I-भ्वादिः-647. अक. सेट्. आत्म.)

'—काशेर्दीप्तौ काश्येत काशते।' (श्लो. 165) इति देवः।

काशकः-शिका, [A]काशिका[1], प्रकाशकः-शिका, चिकाशिषकः-षिका, चाकाशकः-शिका;

काशिता-त्री, काशयिता-त्री, चिकाशिषिता-त्री, चाकाशिता-त्री;

— काशयन्-न्ती, काशयिष्यन्-न्ती-ती; —

काशमानः, काशयमानः, चिकाशिषमाणः, चाकाश्यमानः;

काशिष्यमाणः, काशयिष्यमाणः, चिकाशिषिष्यमाणः, चाकाशिष्यमाणः;

[2]काट्-काड्-काशौ-काशः; — —

काशितम्-तः, काशितः-तम्, चिकाशिषितः, चाकाशितः-तवान्;

काशः-[3]काशी, प्रकाशी, [4]नीकाशः[B], वीकाशः, अनूकाशः, [5]जितकाशी;

[6]प्रकाशनः, काशः, चिकाशिषुः, चिकाशयिषुः, चाकाशः;

काशितव्यम्, काशयितव्यम्, चिकाशिषितव्यम्, चाकाशितव्यम्;

काशनीयम्, [7]प्रनिकाशनीयम्, चिकाशिषणीयम्, चाकाशनीयम्;

प्रकाश्यम्, काश्यम्, चिकाशिष्यम्, चाकाश्यम्;

ईषत्काशः-दुष्काशः-सुकाशः; — —

---

1. 'संज्ञायाम्' (3-3-109) इति भावे ण्वुल्। ण्वुलन्तात् टाप्। अत इत्त्वम्। **काशिका**= **वामन-जयादित्य**कृता **पाणिनिसूत्रवृत्तिः**। काश्यां विरचनाद्वा **काशिका**।
2. 'व्रश्चभ्रस्ज–' (8-2-36) इति षत्वम्। जश्त्वचर्त्वे।
3. काशते इति **काशी**। पचाद्यजन्तात् गौरादि (4-1-41) पाठात् ङीष्।
4. 'इकः **काशे**' (6-3-123) इति उपसर्गस्य दीर्घः।
5. 'सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये' (3-2-78) इति णिनिः। जितेन=जयेन काशते इति **जितकाशी**=जययुक्तः।
6. 'अनुदात्तेतश्च हलादेः' (3-2-149) इति ताच्छीलिको युच्।
7. 'शेषे विभाषाऽकखादावषान्त उपदेशे' (8-4-18) इति णत्वं न; 'अकखादा' वित्युक्तेः।

A. 'मनोनिवृत्तिः परमोपशान्तिः सा तीर्थवर्या मणिकर्णिका वै। ज्ञानप्रवाहा विमला हि गङ्गा सा **काशिका**ऽहं निजबोधरूपः॥' इति पारिभाषिक**काशिकायाः** लक्षणमुक्तं **शङ्कराचार्येण**।' इति **शब्दकल्पद्रुमे**।

B. 'तापिच्छ**नीकाश**रुचि प्रतीचि स्ववैरिमर्माविधि पुंसि रागात्।' वा. वि. 3-21.